

AMBASSADE VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

ROYAL NETHERLANDS
EMBASSY

DIO/PZ *DOA/OP*
56079-2410 JB
GEHEIM. Foto+Btz.197820. *12-4-1960*
9/12/13 NNG

No. 982-GS21/314.

[u06989]

Canberra, 5 april 1960.

Onderwerp:
Nederlands Nieuw Guinea
in de Verenigde Naties.

Met verwijzing naar Uwer Excellentie's missive dd. 19 maart j.l., no. DIO/PZ-44944-1895GS/234, heb ik de eer Uwer Excellentie te berichten, dat ik mij heb gewend tot de Secretaris-Generaal van het Departement van Buitenlandse Zaken alhier, Sir Arthur Tange, met wien ik een oriënterende bespreking, conform Haar instructie, heb gevoerd. Ik heb de Eerste Ambassade-secretaris, Mr. de Vries, verzocht mij hierbij te vergezellen. Sir Arthur Tange werd bijgestaan door een hoofdamtenaar van zijn Departement, die belast is met de aangelegenheden der Verenigde Naties. Ik heb mijn gesprek aangevangen door melding te maken van de mogelijkheid, dat Indonesië dit jaar weer zou trachten het Nieuw Guinea-vraagstuk op de Agenda van de Algemene Vergadering der Verenigde Naties te plaatsen waarbij als overweging zou kunnen gelden, dat de stemmenverhouding in dit wereldforum voor Indonesië zoveel gunstiger zou zijn. Ik heb zeer in het kort geresumeerd de gronden waarop Uwe Excellentie verwacht dat bij een eventuele stemmenuitbrenging Indonesië de 2/3 de meerderheid zeer dicht zou kunnen benaderen en ik heb Sir Arthur Tange gevraagd of hij reeds concrete denkbeelden had over de wijze waarop Nederland en Australië hun actie zouden kunnen coördineren om:

- a. te voorkomen dat Indonesië de Nieuw Guinea-aangelegenheid op de Agenda zou plaatsen;
- b. te voorkomen dat zo aldien Indonesië deze pogingen zou hervatten, zich een 2/3 de meerderheid ten gunste van het Indonesische standpunt zou vormen.

Ik heb hierbij gewezen op de goodwill die Australië zich verworven had bij de jonge leden van het Britse Gemenebest niet alleen wegens de Colombo-plan hulp, maar ook om andere redenen en die hier onvermeld kunnen blijven en gevraagd

Zijner Excellentie
de Heer Minister van Buitenlandse Zaken
te
's-GRAVENHAGE.

of het niet mogelijk zou zijn dat Australië juist in die landen, indien de wenselijkheid zich daartoe zou doen gevoelen, ten gunste van het Nederlandse standpunt zou kunnen interveniëren. Ik heb bovendien gevraagd naar het Australische oordeel over de te verwachten Amerikaanse houding en of Australië van mening was dat het Amerikaanse standpunt te onzen gunste zou kunnen worden omgebogen. Mijn betoog heb ik uiteraard aangevangen met een verwijzing naar het gesprek dat Uwe Excellentie met Haar Australische Ambtgenoot had op 23 september j.l. De reactie van Sir Arthur Tangewas, zoals ik reeds bevroedde, uiterst vaag. De Secretaris-Generaal begon met te constateren dat weinig of niets bekend was over de vraag of Indonesië het Nieuw Guinea-vraagstuk opnieuw op de Agenda zou willen plaatsen. Hij meende dat het in dit stadium onverstandig zou zijn reeds op enigerlei wijze enige actie te ondernemen aangezien dit bij Indonesië de indruk zou kunnen vestigen, dat Nederland en Australië niet volkomen gerust waren over de uitslag der stemming en dat deze ongerustheid de Indonesiërs juist zou kunnen inspireren om met de door ons niet gewenste actie te beginnen.

Ik heb Sir Arthur Tange hierop geantwoord dat het niet Uwer Excellentie's bedoeling was om reeds thans tot actie over te gaan doch dat het veeleer in de rede lag om ons reeds thans voor te bereiden op de actie die ondernomen zou moeten worden indien een indicatie verkregen zou zijn dat Indonesië inderdaad opnieuw het Nieuw Guinea-vraagstuk in de Verenigde Naties zou willen brengen.

Sir Arthur Tange vroeg zich hierop af of het niet mogelijk zou zijn om de Indonesiërs vertrouwelijk te verstaan te geven dat het geen zin zou hebben deze aangelegenheid opnieuw ter sprake te brengen, aangezien Indonesië immers niet kon verwachten een 2/3 de meerderheid te verkrijgen. Ik heb hierop geantwoord, dat ik het niet uitgesloten achtte dat Indonesië het risico zou willen aanvaarden geen 2/3 de meerderheid te verkrijgen omdat het reeds voor Soekarno een belangrijk winstpunt zou kunnen zijn om te kunnen wijzen op de belangrijke vooruitgang in het stemmen-aantal.

Sir Arthur Tange zeide vervolgens dat hij over het onderhavige vraagstuk eigenlijk nog niet had nagedacht. Al sprekende haalde hij een aantekening te voorschijn waarop de Australische calculatie stond van de stemmen-verhouding en waarin andere gegevens stonden vermeld over de voorgeschiedenis. Het viel mij op, dat Sir Arthur Tange de daarin vermelde feiten uit het hoofd citeerde, zodat hij, bij wijze van spreken, de voor hem geprepareerde aantekening evengoed op het bureau had kunnen laten liggen. Ik kreeg de indruk dat Sir Arthur zich na mijn aanvraag tot dit gesprek wel degelijk in de onderhavige materie had ingewerkt. Mij viel tevens op dat de berekening die de Australiërs gemaakt hadden vrijwel overeenkwam met de onze doch met dit verschil, dat Australië pessimistisch gestemd was over de houding die

door Panama en door IJsland zou kunnen worden ingenomen. Zijn medewerker merkte op dat naar de Australische berekening in het gunstigste geval Indonesië 3 stemmen te kort zou komen aan de vereiste $2/3$ de meerderheid en in het door Australië te verwachten geval slechts 1 of misschien 2 stemmen. Hierbij was Australië nog van de veronderstelling uitgegaan, dat landen als Madagascar, Somalia en de Congo niet aan de stemming zouden deelnemen, doordat zij nog niet als leden der Verenigde Naties zouden zijn aanvaard.

Sir Arthur concludeerde in de bespreking die een uur duurde, een en ander nader te willen bestuderen en met de Heer Menzies overleg te zullen plegen. Naar aanleiding van mijn vraag of Amerika voor beïnvloeding vatbaar zou zijn zeide hij, ook dat met de Heer Menzies te zullen bespreken en hij bracht hierbij in herinnering, dat de Australische Prime Minister binnenkort Washington zou bezoeken.

Ik heb aan het eind van het gesprek nog opgemerkt dat de verdediging van het Nederlands standpunt in zeker opzicht vergemakkelijkt was. Het zou immers mogelijk zijn dat een aantal twijfelende landen onder de indruk zouden kunnen worden gebracht van het schandelijke optreden van Indonesië als onmiddellijke reactie op de voor Indonesië negatieve stemuitslag in de Verenigde Naties in 1957. Ik zeide aan te nemen dat een aantal minder cynisch denkende landen zou willen inzien dat dit optreden van Indonesië niet alleen Nederland maar ook de Verenigde Naties schade had toegebracht, omdat Indonesië blijk had gegeven op onoirbare wijze te reageren op het wilsbesluit van de wereldraad der volkeren. Misschien zou een dergelijke argumentatie een aantal stemmen voor Nederland kunnen winnen.

Het viel mijn medewerker en mij op hoe de Heer Tange trachtte zich in vage algemeenheden te hullen en hoe hij op behendige wijze probeerde duidelijk te maken dat het onderhavige probleem op dit ogenblik bepaald niet urgent was en derhalve ook nog niet erg veel activiteit vereiste. Aangezien ik mij op deze tactiek had voorbereid, heb ik iedere keer opnieuw mijn vragen concreet geformuleerd doch het resultaat is niettemin gebleken, dat Sir Arthur Tange zich in geen enkel opzicht heeft vastgelegd. Wel heeft hij gezegd dat wij er op zouden kunnen rekenen dat Australië ook deze keer het Nederlandse standpunt in de Verenigde Naties zou ondersteunen. Dit was uiteraard geen verrassende mededeling.

Resumerend moet worden gesteld dat Sir Arthur Tange alhoewel geprepareerd op het Nederlands verzoek om wederom onze diplomatieke actie te coördineren en hoewel waarschijnlijk bereid om in te zien dat deze coördinatie inderdaad ook in het belang van Australië is, toch allerminst gelukkig

is met de gedachte dat Australië opnieuw in Azië en Afrika de trom zou moeten roeren ten gunste van het Nederlandse standpunt. Vandaar dan ook de enigszins vreemd aandoende suggestie dat Indonesië vertrouwelijk onderhands benaderd zou kunnen worden met de raadgeving om dit jaar niets te ondernemen, "aangezien het toch geen resultaat zou opleveren". Deze suggestie lijkt op het eerste gezicht weinig congruent met de eerder door Sir Arthur Tange gemaakte opmerking dat het aanbeveling zou verdienen in het huidige stadium geen slapende honden wakker te maken. Ik kan dan ook het uitspreken van deze schijnbare tegenstrijdigheden alleen in verband brengen met de daaraan ten grondslag liggende doch niet uitgesproken wens dat Australië bespaard moge blijven opnieuw in Afrika en Azië ten gunste van Nederland inzake het Nieuw Guinea vraagstuk te moeten interveniëren.

De Tijdelijk Zaakgelastigde,

Mr. J.H.O. Insinger.

c.c.: Attaché Nieuw Guinea Zaken.

Nummer 6989

Bijlage

V²²
T, S, Z
D/PZ, 704
11
10/5

PERMANENTE VERTEGENWOORDIGING
VAN NEDERLAND
BIJ DE VERENIGDE NATIES

No. 1870/185/G.S.5

New York, 26 april 1960.

Nederlands Nieuw Guinea

ZEER GEHEIM

./.

Van een lid van de Australische Missie werd onder verzoek om geheimhouding een exemplaar ter inzage verkregen van een geheim telegram van het Departement van External Affairs te Canberra aan de Australische Missie alhier over bovengenoemd onderwerp hetwelk Uwe Excellentie als bijlage hierbij te Harer persoonlijke kennisneming moge aantreffen.

Mijn Australische relatie vroeg uitdrukkelijk te voorkomen, dat Australische instanties kennis zouden krijgen van het feit dat Uwe Excellentie van dit stuk inzage nam.

DE PERMANENT VERTEGENWOORDIGER,

207
68905-3048/5
15-6-1960

C.W.A. Schurmann

C.W.A. Schurmann

Zijner Excellentie
de Minister van Buitenlandse Zaken
te 's-Gravenhage

/said
The Netherlands Chargé d'Affaires called at his request and/he had instructions from his Government to raise with us the possibility of Indonesia placing an item on Netherlands New Guinea on the Agenda of the next General Assembly Session, and to discuss what our two Governments might wish to do a/ to discourage Indonesia from such action and b/ to maintain and enlist support for the Netherlands position with other countries. Dr. Insinger continued that the Netherlands Government considered that the attitude of the United States Government was of great importance and asked whether Sir Arthur Tange had any views as to whether the United States might be persuaded this time to oppose inscription and to vote against any Indonesian resolution of substance. Dr. Insinger mentioned the great value which the Netherlands placed upon Australia's assistance in talking to other countries - he mentioned Australia's special position of influence in the British Commonwealth, with particular relevance to new or emerging Members, and Australia's weight with many Asian countries, through the Colombo Plan and other ties.

'Government

2. Dr. Insinger said his Ministry had calculated what the vote might be on an Indonesian resolution in the next General Assembly. The result was not encouraging - Indonesia might miss a 2/3rds majority this year but only by one or two votes. (The 1957 plenary voting and the text of the Indonesian resolution which then failed are in Annex "A".)

3. The Secretary said we too had been giving preliminary thought to renewed General Assembly action by Indonesia. The 1957 plenary vote was 41 in favour, 29 against and 11 abstentions: 47 votes was then the required 2/3rds majority. The 1957 resolution was probably as "mild" as possible and designed to attract countries without committing them to a judgment on Netherlands sovereignty.

4. The Secretary continued that this year, assuming Indonesian action, much would depend on the type of resolution presented. Assuming a "mild" resolution similar to 1957, our preliminary thinking agreed with the Netherlands'. Since 1957 United Nations membership had stood at 82: i.e. Egypt-Syria amalgamated and Guinea admitted. At least six new members would achieve U.N. membership by the next Assembly, i.e. Cameroun, Congo, Cyprus, Nigeria, Somalia and Togoland. (Madagascar and Mali also possibles). Probably, Guinea and all six mentioned above would vote with Indonesia, though a shadow of doubt existed about Cyprus and Nigeria. Of existing members, Cuba would probably switch from anti- to pro-Indonesia, Iceland possibly likewise. Panama could switch from abstention to pro-Indonesia. The Philippines, absent in 1957, would no doubt vote with Indonesia. (Dr. Insinger mentioned a possible switch by Venezuela following recent differences with the Netherlands.)

5. The Secretary summed up that our tentative calculations agreed closely with the Netherlands', the conclusions on both sides being that blocking a "mild" Indonesian resolution this year would be a very close thing. Sir Arthur suggested more detailed discussions on voting prospects between the Netherlands Embassy and the United Nations Branch of the Department.

6. Turning to heading off Indonesia from proposing the item, the Secretary said he had not yet given much thought to this nor had he had a chance to discuss it with officers of the Department. He would also like to discuss these matters with the Minister. As an immediate reaction, however, he felt that the question of timing in any attempt to head off Indonesia would be most important and that it was highly desirable to avoid giving Indonesia the impression that the "Netherlands and Australia were fearful of the outcome of renewed Assembly debate. This would encourage them to propose the item.

7. The Secretary said that the positive indications we had received so far regarding Indonesia's intentions were slight and were also known to the Netherlands - for example, the Ghana delegation in New York (known to be close to the Indonesian Delegation though on other matters) had told members of the Australian and Netherlands delegations that it seemed "highly probable" that Indonesia would seek to bring the matter up again at the next General Assembly. We had also discussed the climate of opinion in Djakarta in detail with Mr. McIntyre. Our conclusion was no more than that the Indonesians were obviously considering it, but we doubted whether any firm decision had been made. Premature action on our part might incite the Indonesians to do precisely the thing we wished them not to do, i.e. decide to propose the item.

8. The Secretary thought that we might go into this more thoroughly about June. (The closing date for proposing provisional agenda items is mid-August).

9. Regarding Australia assisting the Netherlands in influencing other countries against supporting Indonesia, the Secretary felt again timing was important. When the numbers were so close in any case, the judgment as to what approaches Australia might undertake should be made nearer the time of Assembly debate and in the light of the then existing circumstances. It was now early April and a vote on such an item would occur in late October or November; some countries which now seemed against us might change their complexion by then.

10. The Secretary felt that we should use the time available to consider our moves carefully; for example, he felt Netherlands and Australian representatives abroad should keep their ears close to the ground for signs of Indonesian intentions, such as might occur during President Sukarno's forthcoming trip abroad - the President's itinerary might show a pattern aimed at enlisting support for Indonesia and later there might be information whether President Sukarno had in fact argued Indonesia's case on his trip. At the same time, the Netherlands and Australia by some demonstration of confidence in their own position vis-a-vis the next General Assembly, might exert some influence on Indonesia not to propose the item. The Secretary felt the main factor against Indonesia's inscribing the item this year would be anxiety to avoid a further international set-back.

11. Turning to the United States position the Secretary agreed that this was very important. He had not himself seen much evidence

- 4 -

of what this might be. The matter had been quiescent, in General Assembly terms, since 1957 and we had been concentrating with the United States on deterring Indonesian intervention in Netherlands New Guinea itself. The Secretary felt that this was another aspect he would wish

- to discuss -

to discuss with the Minister. Possibly Mr. Menzies would discuss United Nations aspects with the Americans when in Washington later this year, though he might prefer to use the normal diplomatic channel to Washington. Considerable changes have taken place at the top of the State Department since 1957 when the attitudes of Messrs. Dulles, Walter Robertson and Merchant, were well known to us. In those days there had been an American inclination to remain "neutral" in the Assembly and to tell the Dutch and ourselves privately that United States "neutrality" did not matter since their vote was not needed to defeat the Indonesian motion. The Secretary wondered whether there might be a change now that the defeat of an Indonesian motion would be touch-and-go. It might be possible, but he thought it would be most difficult, to persuade the Americans to vote against inscription. On substance there might be a chance but much would depend on the circumstances at the time and a most careful approach would be necessary. The fact that 1960 was a Presidential election year might affect things.

12. The Secretary undertook to take up these subjects again after he had had the opportunity of some discussion with the Minister.

POSSIBLE VISIT TO AUSTRALIA BY PRESIDENT SUKARNO.

13. The Netherlands Charge d'Affaires referred to recent reports in the Australian press that President Sukarno might or might not be coming to Australia later this year and asked whether there was anything new behind this. The Secretary said that nothing had happened on this matter since the Prime Minister was in Indonesia when, as Dr. Insinger knew, an invitation to visit Australia had been given orally to President Sukarno. It had also been worked out informally at that time and the Indonesians informed that October of this year would be a convenient time for us in the light of other commitments, etc. Dr. Insinger asked whether it was Australia's intention to follow this up with an official invitation. The Secretary replied that our position was rather that an oral invitation had been given and that we were awaiting an indication from the Indonesians that an official invitation would be welcome. If such an indication came from the Indonesian side, our intention was to make the invitation official.

Report Prepared by: B.C. HILL.

DISTRIBUTION.

Minister	Asst. Sec. I	U.N. Br.
Secretary	" II	S. & S.E.A. Br.
	" IV	Registry

Following Posts:

The Hague (for McCarthy), Djakarta (for Shaw), Geneva (for Plimsoll), Washington (for Beale), United Nations, New York (for Hood).